

La contestació social contra la guerra de l'Iraq ha deixat gairebé sol l'executiu del Govern espanyol i ha generat una animadversió envers el Partit Popular.

Les mobilitzacions per aturar el conflicte es convertiran, doncs, en un element clau per determinar els escenaris polítics futurs als Països Catalans i a Espanya.

L'hora de l'esquerra?

Fa unes setmanes aquest setmanari explicava com el vot valencià, des del 1983, va estretament lligat al devenir de la política estatal. Les majories absolutes de PSOE i PP a Madrid han tingut resposta equivalent a les Corts Valencianes. Caldrà veure si el clima anti-PP és suficient per capgirar l'aclaparador avantatge que fa pocs mesos mantenien els conservadors.

Si es fa una ullada a l'agenda política dels darrers mesos, es passeja pels carrers de ciutats i pobles del País Valencià o simplement es presta atenció als mitjans de comunicació, ningú no diria que falta un mes i mig perquè hi haja una cita electoral. Tot ho tapa la guerra a l'Iraq, especialment després del 20 de març.

Tot i això, la cursa dels líders polítics per obtenir la victòria a les urnes el proper 25 de maig ha arrancat fa temps. Ben aviat començarem a seguir d'una manera més intensa les activitats diàries dels candidats, les seues declaracions, les promeses electorals, els rostres en cartells, l'explosió de campanyes de publicitat institucional. Però amb la llei electoral a la mà, encara caldrà esperar fins a dues setmanes abans de la cita amb les urnes perquè els candidats puguin demanar el vot per a les eleccions. Això sí, el compte enrere ja ha començat i el rellotge electoral s'ha posat en marxa. Evidentment, amb el rerefons de la batalla per Bagdad.

El passat dilluns 31 de març, el president de la Generalitat Valenciana, José Luis Olivas, va signar el decret pel qual es dissolen les Corts i es convoquen les eleccions autonòmiques. Aquest decret contenia dues dades fonamentals: el nombre de diputats que s'ha d'elegir per a cada circumscripció i la durada de la campanya electoral.

Canvis de repartiment d'escons.

En aquesta legislatura que s'acosta es produirà un canvi important. Com a conseqüència de l'evolució de la població al País Valencià i de l'aplicació de la llei electoral, en el repartiment dels diputats per a les tres circumscripcions Castelló guanya un escó a costa de València. Així, la distribució queda de la manera següent: 30 diputats per a Alacant, 23 per a Castelló i 36 per a València. La durada de la campanya electoral serà de dues setmanes; per tant, començarà el 9 de maig i finalitzarà el dia 23. A les 12 h de la nit del dia 8 començarà la tradicional penjada de cartells.

A partir d'aquest moment, una vegada comence la precampanya, s'acosta un altre termini clau per als partits polítics: la presentació de candidatures davant les juntes electorals provincials. Segons la llei electoral valenciana, el termini s'estableix entre quinze i vint dies a partir de la publicació del decret. Per tant, la setmana del 16 (Dimecres Sant) al 21 d'abril (Dilluns de Pasqua) serà una autèntica setmana de passió per als partits valencians. El dia 23, la llista definitiva és publicarà al DOGV, tot i que encara hi haurà dos dies per esmenar els errors.

El calendari electoral es detindrà el 24 de maig, dia de reflexió, i l'endemà, quart diumenge del mes vinent, els valencians elegiran els seus governants per als propers quatre anys.

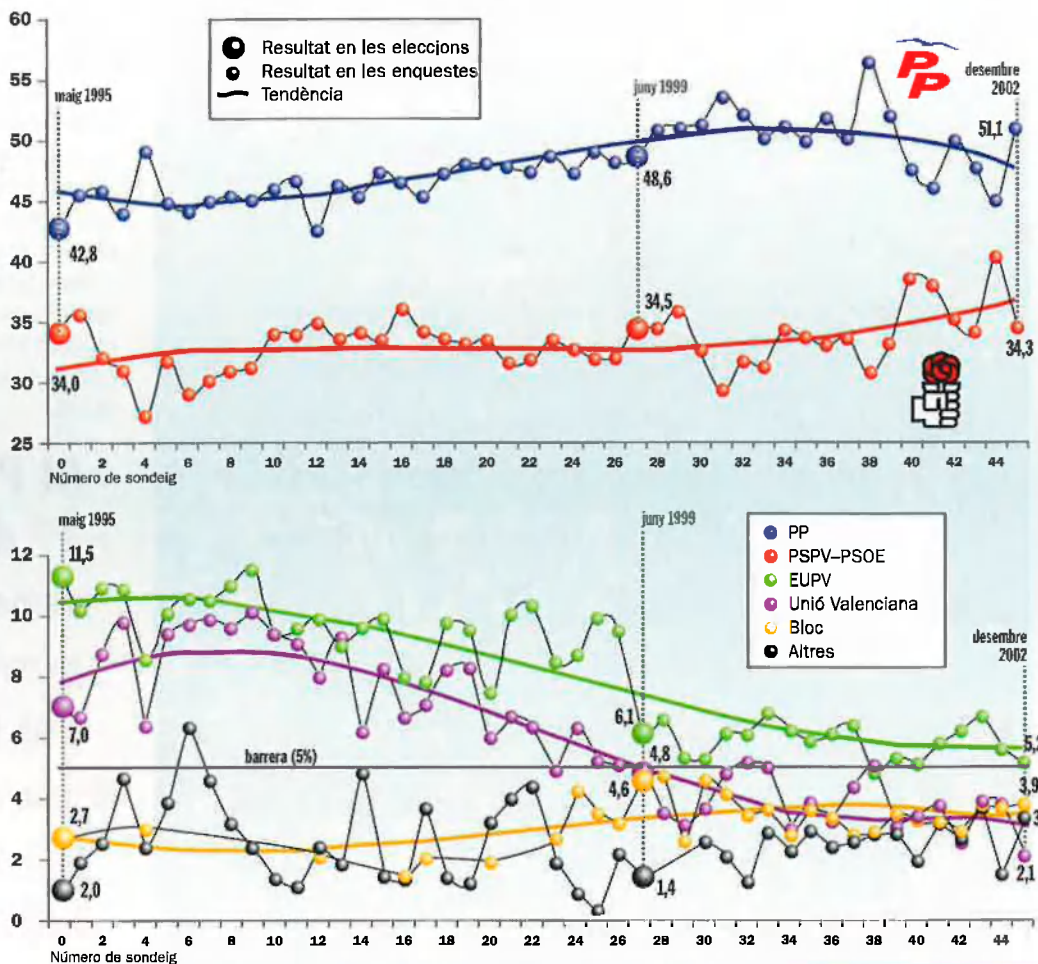

Eleccions a les Corts Valencianes

En percentatge sobre vot vàlid emès

Evolució dels resultats dels sondejos electorals (percentatge sobre el vot emès) publicats, amb els resultats electorals inclosos, i l'evolució de la tendència de vot en les eleccions a les Corts Valencianes, des del maig del 1995 (resultats electorals) al desembre del 2002.

A la gràfica de dalt, l'evolució dels dos partits majoritaris al País Valencià, PP i PSPV-PSOE. A sota, EUPV, BNV, UV i resta de formacions.

Font: Presidència de la Generalitat Valenciana
Subsecretaria de Planificació i d'Estudis.
Gràfic: V. PRIETO

Les enquestes al País Valencià.

Mentrestant, ara comença el temps dels sondejos electorals, que tant poden servir per a donar pistes dels resultats com per a influir en aquests resultats. Al País Valencià, dels 44 sondejos publicats entre el mes d'abril del 1997 i el desembre del 2002, independentment del patrocinador, la conclusió que es pot traure de la tendència reflectida és que la distància entre el PP i el PSPV, els dos grans partits, disminueix suaument. (Per a més informació sobre les enquestes publicades als mitjans del País Valencià, fetes pels partits i instituts públics o privats especialitzats, podeu consultar el web www.pre.gva.es/argos/demoscopia/index.html.)

Al desembre del 2002, aquesta distància era d'11,5 punts, inferior a la de 1999, de 14 punts, amb una estimació de vot per al PP del 48,01%; per al PSPV,

Al País Valencià, ara per ara, encara no s'ha publicat cap enquesta sobre les intencions dels electors després de l'inici de la guerra

del 36,47%; per a EUPV, del 6,67%; per a UV, del 3,6%; i per al Bloc, del 3,4%, i per a altres partits, de l'1,85%. És a dir, que tornàrem a tenir unes Corts Valencianes amb tres partits: PP, PSPV i EUPV, en què els populars mantindrien la majoria absoluta amb 48 escons i la presidència de la Generalitat Valenciana.

En aquest escenari fan impacte les noves situacions aparegudes en els darrers mesos: el cas del Prestige o el conflicte iraquetà. Quina influència poden tenir la guerra i les mobilitzacions pacifistes?

Segons les enquestes publicades a l'estat, encara que la guerra sols cause impacte en els electors de les grans ciutats, la situació esdevé incerta, i tot fa pensar que el temps electoral serà un element clau. L'efecte que sí que es detecta, tanmateix, és la mobilització de l'electorat del PSOE i d'IU, dels abstencionistes d'aquests partits, amb una amenaça al mateix temps d'abstenció per al PP.

Al País Valencià, ara per ara, encara no s'ha publicat cap enquesta de les intencions dels electors des que començà el

Per l'evolució demogràfica al País Valencià, i com dicta la llei electoral, enguany varia el repartiment dels diputats per a les tres circumscripcions: Castelló guanya un escó a costa de València. Com a tot l'estat, la magnitud de l'efecte que pugua tenir la implicació del Govern espanyol en la guerra a l'Iraq és una extraordinària incògnita.

conflicte. Tot i això, sembla clar que tot el que passa en aquests moments a l'estat tindrà conseqüències polítiques, però caldrà veure fins a quin punt seran determinants. El PP sap que li cal mantenir una distància superior als 5,5 punts respecte del PSPV i un nombre de vots per damunt del milió per a assegurar-se els 45 escons que garanteixen la majoria absoluta a les Corts Valencianes, constituïda per tres partits, i, alhora, la presidència de la Generalitat Valenciana. Altrament, serà l'oportunitat del PSPV amb el suport de l'Entesa, l'aliança signada entre EUPV i Els Verds.

Al PP li cal una distància superior als 5,5 punts respecte del PSPV i més d'un milió de vots per a obtenir la majoria absoluta

De què dependrà que un dels dos escenaris siga el real? El factor clau és, sens dubte, la sobirana decisió dels votants el proper 25 de maig; el pensament que tots els ciutadans faran de la situació. Però també és cert que aquesta pot dependre d'una variable de pes: la de la percepció de la intensitat de la guerra a l'Iraq i la durada d'aquesta. Si el conflicte bèl·lic no es complica més i acaba abans de l'1 de maig, faltarà un mes de campanya electoral, durant el qual pot ser que tot retorne a un escenari semblant al del desembre passat... amb la irrupció del Bloc, que podria trastocar-ho tot.

Ara bé, si la guerra s'allarga més enllà de l'1 de maig, i es complica la batalla per Bagdad o la postguerra, qui pot dir què passarà...?

Josep Maria Felip
Universitat de València

